

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39851

гр. С., 07.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СЛАВА С. ГЪОШЕВА

като разгледа докладваното от СЛАВА С. ГЪОШЕВА Гражданско дело № 20231110103470 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба на В. Н. Б. и С. Е. Е. срещу Столична община.

Предявен е отрицателен установителен иск с права квалификация чл. 124 ГПК, с който се иска да бъде признато за установено, че Столична община не е собственик на 4/5 ид.ч от следния недвижим имот: ....., в квартал ***, по плана на гр. С., местност ..... с площ от 601 кв.м.

В отговора на исковата молба ответникът оспорва иска като недопустим, тъй като по отношение на този въпрос вече е влязло в сила съдебно решение, поради което същият не подлежи на ново разглеждане.

Между страните не се спори, че Решение от 21.08.2017 г. постановено по гр.дело №4807/2013 г. по описа на СГС, 1 г.о., 5 състав, влязло в законна сила на 12.08.2021 г., като делото е образувано по искова молба, подадена от Л. С. и В. С. против С. Е., В. Б. и Е. Е. с правно основание чл.190, ал.1, предд.1 от ЗЗД, вр. чл.87, ал.3 от ЗЗД за разваляне на сключения на 09.05.2011 г. договор за продажба на недвижим имот, обективиран в нот.акт №38, том първи, рег.№0507, дело №38/2011 г. представляващ ..... в кв.*** по плана на С., м. .... с площ от 601 кв.м., при съседни на имота: ....., ... и ул. ** ....., като в производството е участвала и Столична община като трето лице - помагач на страната на ищците. С постановеното решение е уважен искът на ищците, като в мотивите съдът е приел, че В. Н. Б., С. Е. Е. и Е. Е. Е. са собственици на 1/5 ид. ч от процесния имот, а Столична община е собственик на 4/5 от имота, поради което искът за разваляне на договора за покупко-продажба на процесния имот сключен между Л. С. и В. С. от една страна и С. Е., В. Б. и Е. Е. от друга страна поради евикция.

Съгласно чл. 223, ал. 1 от ГПК постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице и насрещната страна.

Съгласно чл. 299 ГПК спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван освен в случаите, когато законът разпорежда друго. Съгласно чл. 297 ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички

съдилища, учреждения и общини в Република България. Когато между едни и същи страни са възникнали няколко спора, основани на едни и същи правопораждащи факти, и по някои от споровете има вече влязло в сила решение, следва да се приеме, че относно общите правопораждащи факти съдът се е произнесъл окончателно. В отношенията между страните е формирана сила на пресъдено нещо по тези въпроси, която следва да бъде зачетена при всеки последващ спор. Забраната по чл.299, ал.1 ГПК означава преклудирание на всеки факт и основанията на него права, осъществени преди постановяване на решението, независимо дали те са били известни на страната, в полза на която пораждат изгодни правни последици. В последващ процес по предявен иск на различно основание или за различно искане, но произтичащ от материално право, чието съществуване е установено с влязло в сила съдебно решение, от съдебната проверка са изключени фактите, обхванати от преклудиращото действие на силата на пресъдено нещо. Следва да се имат предвид и разясненията в мотивите по т.5 от ТР № 7/2014 г. от 31.07.2017 г. по тълк. дело № 7/2014 г. на ОСГТК на ВКС, според които идентичност в предмета на делата, е налице и не само при пълно субективно и обективно твърдение, но и когато са разрешени по различен начин правни въпроси, включени в предмета на делото, по който се формира сила на пресъдено нещо. В този случай, предметът на обусловеното дело инкорпорира в себе си този на обуславящото дело и въпреки различието в спорните предмети, между диспозитивите на двете решения възниква съотношение по силата, на което предметът на единия диспозитив имплицитно се включва в предмета на другия диспозитив. Разбирането, че силата на пресъдено нещо се формира и относно правопораждащите правоотношения факти е застъпено и в Решение № 131 от 25.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 3102/2018 г., III г. о

Същото разбиране се застъпва и от правната доктрина. В "Сила на пресъдено нещо в гражданския процес" - Ж. С. е застъпено разбирането, че силата на пресъдено нещо се формира не само върху диспозитива на съдебното решение, а на юридическите факти, които го пораждат, като се позовава на Ф. К. С..

С оглед гореизложеното настоящият състав счита, че в Решение от 21.08.2017 г. постановено по гр.дело №4807/2013 г. по описа на СГС, 1 г.о., 5 състав, влязло в законна сила на 12.08.2021 г. е обсъдено правото на собственост на ответника по настоящето дело Столична община, като е прието, че същата е собственик на 4/5 от процесния имот по настоящето дело, поради което именно е и бил уважен предявеният иск, като въпросът относно правото на собственост на третото лице по делото (именно Столична община) е бил обуславящ изхода на делото, тъй като една от предпоставките за разваляне на договора поради евикция е наличие на самостоятелни вещни права в поза на трето лице за същия недвижим имот.

С оглед на това настоящия съд счита, че по въпроса за правото на собственост на Столична община за 4/5 ид.ч от следния недвижим имот: ....., в квартал ***, по плана на гр. С., местност ..... с площ от 601 кв.м. е формирана сила на пресъдено нещо. Доколкото ищците по настоящето дело В. Н. Б. и С. Е. Е. са били ответници по гр.дело №4807/2013 г. по описа на СГС, 1 г.о., 5 състав, а ответникът по настоящето дело Столична община е била

трето лице помагач на страна на ищците между тях е формирана сила на пресъдено нещо по спорния въпрос, доколкото са били насрещни страни.

Поради това същият въпрос не подлежи на повторно разглеждане, доколкото ищците по настоящето дело не твърдят нововъзникнали факти, поради което предявеният иск е недопустим на основание чл. 299 ГПК.

По разноските: Съгласно чл. 78, ал. 4 ГПК ответникът има право на разноски. Ответникът е поискал присъждане на разноски с отговора на исковата молба. С оглед на това на него следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Така мотивиран съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 3470/2023 г. по описа на СРС, 151 състав, поради недопустимост на предявената от В. Н. Б., ЕГН ***** и С. Е. Е., ***** срещу Столична община с искова молба с вх. № 17566/23.01.2023 г. искова претенция.

ОСЪЖДА В. Н. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ... и С. Е. Е., *****, с адрес: гр. С., ул. .... да заплатят на основание чл. 78, ал. 4 ГПК на Столична община сумата в размер на 100лв., представляваща разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____